

szánni való szomorúságával —
és mivel ezt hamisítani lehetett:
a sírögörcs-hártyákon átlótt mosolyával,
gúnyolódó gajdolásával,
megtanult népdalával...

Festői tekintélyét sutba vághatta,
arra nem volt szükség.

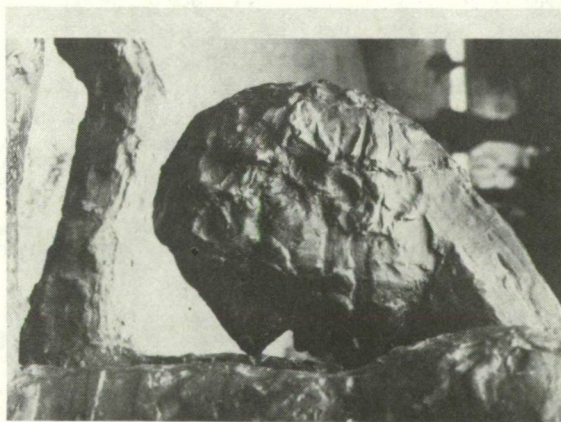
Bika-fejének díszei elegendőek voltak Tündér Ilonának,

akit aztán elpazarolt u t a z á s á v a l a sörényes,
talán mivelhogy nem volt igazítanivaló rajta,
de a lényeket följegyezte fátyolos tudatával,
mert másnap összeroskadva tudta bizonyosra:
nagy kár érte őt abban a valószínűtlen éjszakában.

*

Fél év múlva a nyári ruhájában mutatták be a tündért neki.
— Mégiscsak jól tudtam én, hogy nagy kár ért engemet —
mondta volna bölcseséggel a festő,
de inkább bolondozott;
megfordult egy régi film az agyában:
az ejtőernyős nő ment fölfelé...

„Hogyan lehet megszilárdítani a szerencsét?”
„Hogyan jöhetne létre a Széppel értelmes találkozás?”
„Nézegetünk — akár egy kristályt — egy pohár Whisky!”
A festő ha odaülne arra a régi helyre,
ülhetne ott évekig talán hiába.

SOMOGYI JÓZSEF: A MEGFÁRADT EMBER (RÉSZLET)